

Naročnina mesečno 18 Lir, za inozemstvo 31.50 Lir - nedeljska izdaja celoletno 34 Lir, za inozemstvo 65 Lir. Ček. rač. Ljubljana 10.650 za naročnino in 10.349 za inserate.

Podružnica: Novo mesto.

Izključna pooblaščenka za oglaševanje italijanskega in tujega izvora: Unione Pubblicità Italiana S. A. Milano

IZHAJA VSAK DAN SJUTRAJ RAZEN PONEDELJKA IN DNEVA PO PRAZNIKA.

Uredništvo in uprava: Kopitarjeva 4, Ljubljana. Redazione, Amministrazione: Kopitarjeva 4, Lubiana. Telefon 4001-4005.

Concessionaria esclusiva per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: Unione Pubblicità Italiana S. A. Milano.

Abbonamenti: Mese 18 Lire. Estero, mese 31.50 Lire. Edizione domenica, anno 34 Lire. Estero 65 Lire. C. C. P. Lubiana 10.650 per gli abbonamenti, 10.349 per la inserzioni.

Filiale: Novo mesto.

Vojno poročilo št. 1020

Uspešen nastop italijanskega letalstva

Potopljen je bil 15.000 tonski parnik in s tem je italijansko letalstvo od začetka vojne potopilo milijon ton sovražnega ladjevja

Glavni Stan italijanskih Oboroženih Sil objavlja:

Delovanje ogledniških oddelkov na tuniškem odseku.

V letalskih dvobojih so nemški lovci zbili 12 strojev.

Sovražna letala so bombardirala naselje Gafsa in povzročila številne mrtve med prebivalstvom. Skupina torpednih letal 105. roja pod poveljstvom kapitana Manzini Urbana iz Cessene (Forlì) je napadla sovražno spremiljavo med Bougiejem in Alžirjem; potopljen je bil 15.000 tonski parnik; nek drug tudi velik parnik in en rušilec sta bila težko poškodovana.

S tem novim uspehom je italijansko letalstvo od začetka vojne potopilo milijon ton sovražnega ladjevja.

Dodatek k vojnemu poročilu št. 1020.

Pri nastopu torpednih letal o katerem poročajo današnje vojno poročilo, so se odlikovali naslednji piloti: kapitan Avelle Michele iz Polonghere (Cuneo) in Ricciarini Giulio iz Arezza; poročniki Giannone Vincenzo iz Catanie, Mel Guido iz Trevisa, Marchiori Giuseppe iz Gonese (Mantova), Pucci Emilio iz Firenze, podporočnik Scantamburlo Vittorio iz Pianiga (Venezia); narednik vodnik De Risi Giovanni iz Camposana (Napoli); višja narednika Vitale Giovanni iz Cessene (Forlì) in Corsolano Andrea iz Lecce; narednik Nursio Mario iz Cagliarija.

Vloga italijanskega letalstva v Sredozemlju

Zmagal bo tisti, ki bo imel premoč v zraku

Rim, 11. marca. AS. Revija »Echi e commenti« poudarja v članku pod naslovom »Anglo-amerikanci in Tunisi« važnost sredozemskega bojišča in dejstvo, da so v povračilo za izgubo Tripolisa osni narodi zasedli Tunis, kjer so se njihove čete močno utrdirle. List nato kritizira angleške, francoske in ameriške čete, ki tri mesece po izkrcanju v Alžirju niso mogle zasedi nikakega strateškega važnega oporišča na tuniškem ozemlju. Navzočnost italijansko-nemških čet v Tunisu je ohranila zavezništvo ter jim preprečuje načrte za vdor v Evropo.

Lahko bi se vprašali, zakaj zavezništvo niso v prvem trenutku zasedli Tunisa. V zvezi s tem navajajo izjave admirala Cunninghama v »Daily Mailu« 16. januarja. Admiral je povedal, da bi bilo mogoče zasedi Bizerto, toda načrt je bil odbit, ker se je zdel prenevarjen in zavezništvo bi morali izgubiti pri svojih nastopih v Severni Afriki, eno bojno ladjo, več križark in verjetno 25% prevoznega ladjevja. Admiral se zato zgovarja tudi še na politična nasprotstva med Francozi v Afriki, na slabe vremenske razmere, kakor tudi na slabo izurjenost ameriških čet. Ker je Cunningham rekel, da je imel dovolj sil za boj z italijansko mornarico, to pomeni, da igra najvažnejšo vlogo letalstvo in da torpedna letala lahko nadomeščajo mornarico. Letalske bitke leta 1940 in 1941 dokazujejo, da letalska

»Dnevnik nasprotnikovih bedastoč«

Rim, 11. marca. AS: Včerajšnja »Dokazila o nasprotnikovih bedastočah« pravijo:

Londonski »News Chronicle« prinaša članek o »nedelavnosti italijanske vojne mornarice« in pravi: »Eno izmed vprašanj pri snidenju Mussolinija z Ribbentropom je bilo, kakor poroča alžireški radio, vprašanje v nedelavnosti italijanskega vojnega brodovlja. Trdijo, da je nemški zunanji minister zahteval takojšen nastop tega brodovlja, da je vztrajal ponujal nemške posadke in strokovnjake, ki naj bi ojačali moralno italijanskih posadk.

»Daily Herald« trdi, da je Mussolinijevo dnevno zapoved divizijam, ki so se vrnile z ruskega bojišča, treba razumeti v glavnem kot gesto, ki naj nemško javno mnenje prepriča, da se Italija kot zaveznica vojne v polni meri udeležuje. Izraža dalje prepričanje, da bo nekaj italijanskih čet ostalo v Rusiji. Vsekakor pa pomeni ta ukrep važno premestitev italijanskih vojaških sil z ruskega na sredozemsko bojišče. Zdi se, da je Hitler, ki ima dovolj posla z vprašanjem o lastnih vojaških silah, Mussolinija obvestil, naj sam poskrbi za obrambo Italije, v podporo mu bo pa samo nemško letalstvo in nič drugega.

List »Daily Sketch« piše: Hitlerjeva skrivnost je vedno mračnejša. Na dan, ko trdijo, se je z Mussolinijem sešel na italijanski meji, naj bi ga bili videli tuji diplomatski zastopniki bodisi v Berlinu, bodisi v Berchtesgaden. Poročilo o njegovem snidenju z Ducejem, ki je prišlo iz ne prav zanesljivega švicarskega vira, naj bi v angleških uradnih krogih nič preveč ne verjeli.

Isti list poroča: V nekaterih diplomatskih krogih so zvedeli za čudno zahtevo, ki naj bi jo bil Mussoliniju dal Ribbentrop med nedavnim obiskom v Italiji. Zahteva je v tem, naj bi Italija ob koncu vojne Turčiji ponudila Dodekaneske otoke. V zameno za to ponudbo, ki bi jo bilo treba narediti v imenu osi in ka naj bi jo bil Mussolinij odbil, naj bi Italija dobila nekaj ozemelj na Balkanu. List pravi, da je namen tega poskusa jasen, a Turki te ponudbe niso sprejeli, ker so se »spoznažumeli« (ne pove pa, s kom), da med vojno ne bo-

Nov uspeh osnih podmornic

V zadnjih 24 urah je bilo potopljenih 36 ladij z 207.000 tonami — Boji na robovih Markova — Od 1. do 10. marca je bilo uničenih 773 sovjetskih tankov

Hitlerjev glavni stan, 11. marca. Nemško vrhovno poveljstvo je objavilo danes naslednje izredno poročilo:

Naše podmornice napadajo dalje. Ze več dni so držale stik s konvojem, ki je bil na poti iz Severne Amerike proti Angliji in zdaj so se krčela podmornice spustila vanj in potopila po živahnih ponovnih napadih 13 ladij, ki so bile do vrha naložene z vojnim materialom, s skupno 73.000 tonami. Trije nadaljnji parniki so bili torpedirani. Tako je moglo podmorniško orožje v 24 urah javiti potopitev 36 ladij s skupno 207.000 tonami. Med temi ladjami je bilo tudi 8 parnikov streliva, ki so pri torpediranju zleteli v zrak.

Hitlerjev glavni stan, 11. marca. Nemško vrhovno poveljstvo objavlja:

Na vzhodnem delu kubanjskega mostišča je bojna delavnost zopet oživila. V več valovih podvzeti sovražnikovi napadi so bili odbiti v težkih bojih s hudimi izgubami zanj.

Na področju pri Harkovu so vrge naše napadalne divizije sovražnika nazaj proti mestu. Boji se razvijajo ob severnem in zapadnem robu mesta. Z obkoljevalnimi napadi sta bila uničena dva sovjetska polka. Oddelki bojnih in napadalnih letal so razbili umikajoče se sovražne sile.

Na odseku pri Orlu je sovražnik podzvel ponovno močne napade. Nemške čete so si priborile velik obrambni uspeh. Vsi sovjetski napadi so bili odbiti z najhujšimi krvavimi izgubami za sovražnika. 26. sovražnikovih tankov je običalo razbitih pred našimi postojankami.

Premiki naših čet na srednjem odseku vzhodnega bojišča potekajo brez sovražnih motenj po načrtu.

Južno od Homa je napadel sovražnik z močnimi pehotnimi in oklepnimi silami po močnem bobnečem ognju topništva naše postojanke. Napad se

Evropa v borbi za svoj obstoj

Rim, 11. marca. Mario Apellus je objavil zanimiv članek o Evropi. Vsekakor, kadar je vstala v Evropi močna osrednja sila, zmožna ustanoviti evropsko kontinentalno enotnost, je šla Anglija v vojno, da bi jo preprečila. V trenutku, ko je nastala os Rim-Berlin, je Anglija zaslutila nevarnost, da se bo Evropa duhovno združila, ter je napovedala vojno Nemčiji. Tudi tokrat je našla vazale in klijente, ki so bili pripravljeni za vojno proti drugim evropskim državam na račun Londona. Os pa se ni zmedla s temi okoliščinami, marveč je izjavila, da je njen vojni cilj ustanovitev evropskega geografskega prostora. Poziv k miru, naslovljen Angliji od osi po Dunkerqueu, je bil velika evropska gesta. To je bil zadnji poziv Evrope Angliji, naj se vrne v evropski politični prostor, kamor zemljepisno spada.

Evropski značaj vojne se je še bolj pokazal ko sta vstopili v vojno Rusija in Amerika, kajti Moskva in Washington bi rada Evropo teritorialno zaveževala. Boljševizem in amerikanizem sta velika sovražnika Evrope. Angleški voditelji so prodali Evropo Združenim državam in Moskvi. Oba bi rada povečala svojo moč, zato pa morata uničiti Evropo.

Moskva priznava poraz ob Doncu

Berlin, 11. marca. Sovjetsko poveljstvo je končno objavilo poročilo o porazu na južnem odseku. V svojem poročilu priznava, da se je Nemcem posrečilo doseči njihov cilj, to je vreči rdeče armade onstran srednjega Donca. Uradno sovjetsko poročilo pravi:

»Konec februarja je začel sovražnik na kratki črti napadati z očitnim namenom, odrezati ter uničiti sovjetske kolone, prodirajoče proti Dnjepuru ter zasedi vse ozemlje zahodno od srednjega Donca. V ofenzivo je poslal 25 divizij, od tega 12 oklepnih. Zaradi pritiska teh sil je bilo potrebno izvesti umik, v katerem so sprednji oddelki nudili najsrdlitejši odpor nemškim četam in omogočili glavnini armad, da so utrdele svoje postojanke za izdatno odločilno obrambo. Izpraznjenosti so morali biti nekateri kraji kakor: Krasnograd, Lozovaja, Krasnoarmejsk, Krematorskaja, Bavenkovo, Slavjansk in Lisičansk. Vsi nadaljnji nemški poskusi, ponesti ofenzivo proti nekaterim važnim odsekom, so propadli in propadli so tudi južnovzhodno od Harkova. Ta ofenziva je veljala Nemece mnogo izgub, med drugim 20.000 mož in 650 tankov.«

Treba je poznati celo besedilo moskovskega poročila, pripominjajo v Berlinu, ne le za celotno poznanje porazov sovjetskih armad v zadnjih treh tednih, marveč tudi za umevanje odmeva teh dogodkov v anglosaškem svetu. Ugotoviti se da namreč sledeče:

1. Sovjetsko vrhovno poveljstvo priznava, da so Nemci dosegli svoj vojni cilj: uničenje sovjetskih sil, ki so pridrele 40 km od Dnjeprovega kolena in zasedbo pokrajine med progama Harkov —Poltava in Harkov—Lisičansk.
2. Priznava, da so Nemci iztrgali Rusom pobudo, ker so vrgli v borbo sveže rezerve.

Širjenje nemške moči ter italijanskih teženj. Kdor ima Trieste, ni samo vladar Slovenije in zahodne Jugoslavije, temveč ima v rokah tudi ključ za ves pomorski promet zahodne Evrope. Ali bodo zavezniški hoteli ta ključ izročiti sovražniku? Ne verjamem, po polomih in razočaranjih, ki jih je povzročil eden najnesrečnejših sklepov pariške mirovne konference v letu 1919.

Nad milijon Poljakov pobitih v Sibiriji

Varšava, 11. marca. Poljaki so dobili te dni nekaj števil o strahotnem obračunu boljševiške okupacije v poljskih pokrajinah Galicija, Volinija, Poleszja in Vilno, trajajoče 21 mesecev, to je od konca septembra 1939 do konca junija 1941. Te podatke jim je dal z obširnimi dokazili generalni guverner minister Frank, ki je hotel s tem opomniti Poljake na vse podlosti, ki so jih naredili Rusi nad Poljaki v tem času. Te številke so strahotno vplivale na prebivalstvo. Odkritja guvernerjeva, objavljena v tisku, temeljijo večinoma na informacijah, prišlih iz Anglije. Tako se je zvedelo, da je zadnje čase bila iz Londona povabljen v Mosko komisija poljskih osebnosti, da bi na licu mesta preiskala položaj deportiranih Poljakov, ki naj bi po zagotovilih samega Stalina, danih v prošluli

pogodbi med tako imenovano poljsko vlado in Mosko, bili osovbojeni in zapustili Sovjetsko Rusijo. Število deportiranih Poljakov znaša 1.400.000. Sovjetska vlada je stalno ovirala delo poljske komisije. Na koncu je komisija lahko dobila sled le še za 320.000 Poljakov. Od teh je bilo 60.000 mož rekrutiranih in vključenih v angleško armado na Bližnjem vzhodu. Za usodo ostalega milijona Poljakov ni komisija mogla ničesar zvedeti. Odgovori sovjetskih odgovornih krogov so bili izmikajoči. Zgodovina civilizacije je tako morala na žalost tudi to velikansko število poljskih žrtev vpisati v seznam žrtev boljševiške okrutnosti. Po sibirskih etapah je bilo pobitih in pokončanih nad milijon Evropecev. Poljaki naj se tega zavedajo in naj prispevajo k skupni borbi proti boljševizmu.

Barbarski napad na Rennes

Pariz, 11. marca. AS. Glas srda in prezira se je vzdignil po celi Franciji zaradi ameriškega barbarskega letalskega napada na Rennes. Ameriška letala so sredi dneva priletela v veliki višini ter izvedla velik napad na prestolico Bretanje. Mesto je sredi Bretanje in torej daleč od obale in nemških utrdb na atlantski obali ter nima nikakih vojaških ciljev, ki bi opravičevali tak napad. V kratkem času je bil Rennes skoraj popolnoma razdejan. Takoj po napadu so našli 250 mrtvih, med njimi mnogo žena in otrok. Število žrtev pa je gotovo še mnogo večje, saj mnogi leže še po razvalinah zažganih in podrtih hiš.

Rusija ni lojalna do zaveznikov

Zürich, 11. marca. AS. Washingtonski dopisnik lista »Neue Zürcher Zeitung« je brzojavil svojem listu, da se v severnoameriškem kongresu nekaj tednov že ponovno govori, kako Rusija ni lojalna do zaveznikov. Isti dopisnik potem da razumeti, da verjetno izhaja vsa washingtonska nejevolja iz dejstva, ker je Rusija odgovorila s slovesnim ne na washingtonsko zahtevo po izmenjavi vojaških poročil in ker je sovjetska vlada odklonila zahtevo po zavezniških vojaških opazovalcih na vzhodnem bojišču.

Zakon o »posojilu in najemu« podaljšan

Buenos Aires, 11. marca AS. Iz Washingtona se je izvedelo, da je severnoameriški predstavniški dom odobril zakonski predlog, na podlagi katerega se za eno leto podaljša veljavnost zakona o »posojilu in najemu.«

Tuja letala nad Švedsko

Stockholm, 11. marca. AS. Davi je bil petkrat zaporedoma dan znak za letalski alarm in protiletalsko topništvo je streljalo na neznano letalo, ki je letelo preko južne pokrajine Scanie. To je bil najdaljši letalski alarm v tej švedski pokrajini.

Enotno blago na Madžarskem

Budimpešta, 9. marca. AS. Izdan je bil ukrep, da bo madžarska tekstilna industrija odslej izdelovala le blago enotnega tipa.

S.S. VAN DINE:

18

Umorjeni Kanarček

Markham je z nestrpnostjo pokazal, da mu Vancejeva šala ni všeč.

»Prav rad ti prepričam nevidna zasledovanja po tvojih fantastičnih teorijah!«

»Toda premisli vendar dobro vso stvar,« je tigarjaval Vance. »Dokazal si po postavnih poti, da snoči nihče ni mogel priti in oditi iz tega stanovanja in kakor si mi večkrat dokazoval, sodišče ne sme odločati po ugotovljenih ali domnevanih dejstvih, ampak samo na podlagi dokazov. Dokazi pa, ki smo jih dobili doslej, predstavljajo najljepši alibi, kar si jih moreš misliti in to za vsako živo bitje. Če bi šlo za zastrupljenje, bi bil zelo lep primer samomora!... Zelo nespameten je bil morilec, da se je poslužil rok namesto arzenika!...«

»Da, zadavil jo je,« vzklil Heath. »Stavim, da ni brez krivde neznanec, ki jo je prišel iskat snoci ob pol desetih, pa je ni našel. To je tip, s katerim bi rad govoril!«

»Zares?« je vprašal Vance in vzel drugo cigareto. »Mislim da bi razgovor z njim ne bil bogve kako prijeten, vsaj sodeč po tem, kakor so nam ga opisali.«

Heathu so se oči nevoljno zablistale.

»Imamo sredstva,« je zamrmral, »da naredimo zanimive razgovore tudi s tistimi, ki slovijo po svoji odlični zgovornosti.«

Markham je pogledal na uro.

»Nujno delo imam v uradu,« je dejal »in vse to čenče nas ne dovedejo do nikakega zaključka.«

Položil je Heathu roko na ramo in pristavil: »Pojdite zdaj! Popolne pokličite vse to ljudi v mojo pisarno; hočem jih ponovno zaslišati. Morda se mi posreči, da nekoliko osvežim njihov spomin!... Ste že sestavili načrt o poizvedovanjih?«

»Kakor ponavadi,« je suho odgovoril Heath. »Pogledal bom umorjenke papirje, dva ali trije policisti pa bodo iskali informacije.«

»Treba bi bilo, da se takoj obrnemo na družbo avtomobilov,« je dejal Markham. »Skušajte zvedeti, kdo je bil mož, ki je odšel pred polnočjo in kam je krenil.«

»Ali si morda predstavljaš, da bi se bil neznanec ustavljal v vozi in prosil telefonista, naj mu naroči avtomobil, če bi bil kaj v zvezi z zločinom?« je vprašal Vance.

»Nikakor ne pričakujem mnogo od njega,« je zamišljeno odvrnil Markham. »Vendar pa mu je plesalka morda zaupala kaj takega, kar bi nam zdaj lahko bilo v pomoč!...« Nato se je okrenil k Heathu: »Vrnite se popoldne k meni. Morda bom našel kaj novega po zaslugi tistih, ki sem jih že zaslišal. Poskrbite tudi tukaj za dobro stražo. Hočem, da ostane vse nedotaknjeno, dokler se nam ne posreči, da nekoliko posvetimo v vso zadevo.«

»Bodite brez skrbi,« je izjavil narednik.

Markham, Vance in jaz smo se vrnili k vozu. Nekaj trenutkov pozneje smo že drveli skozi mesto proti Central Parku.

»Se še spominjaš najinega razgovora o storpinjah v snegu, ki sva ga imela pred nedavnim?«

Je vprašal Vance, ko smo dospeli na Peto Avenijo in zavili proti južni strani mesta.

Markham je raztreseno priklinal.

»Če se dobro spominjam,« je nadaljeval Vance, »v primeru, ki si ga navedel, niso bile samo stopinje, ampak tudi priče. Ta primer pa je mnogo težji, ker ne samo, da nimaš sledov v snegu, ampak tudi vse priče trdijo, da niso videli nikogar bežati!... Žalostno, žalostno je to!«

Pri teh besedah je žalostno zmajal z glavo.

»Vidiš, Markham,« je nato nadaljeval, »v sedanjem primeru vse priče dokazujejo, da je bila žrtev v trenutku smrti sama v sobi, in da je torej po uradni poti še vedno živa. Zdi se mi, da je zadavljeno truplo s strani uradne procedure postranska stvar. Vem, da ne priznavate umora, če ne morete odkriti trupla; toda kako si vendar pomagata s truplom, ko ni mogoče uradnim potom ugotoviti morilca?«

Zdaj je pa Markham minilo potrpljenje.

»Ti seveda ne potrebuješ nikakih sledov,« je dejal. »Imaš pač sposobnosti, ki jih ostali smrtniki nimamo. Če se dobro spominjam, si mi dokazoval, da ti zadošča, da poznaš zločin sam in okoliščine v katerih se je izvršil, da bi me mogel ledaj brez oklevanja povedi do zločinca, najsi je ta pustil kake sledove ali ne. Se še spominjaš, da si se bahal s tem?... Tukaj imaš zločin, pri katerem morilec ni pustil nikakega sledu, niti ob prihodu, niti pri odhodu. Nikar me ne puščaj v dvomu in negotovosti! Povej mi ime tistega, ki je umoril Marijeto Odell!«

Vanceja prijateljeve besede niso niti malo zmedle. Nekaj časa je še brezbržno kadil, nato se je zavrnil in otresel pepel s cigarete.

»Zares imam namen,« je izjavil, »da se zanimam za ta neumni zločin. Mislim pa, da je bolje da počakam še nekoliko. Videti hočem, koga bo zgrabil naš neprekosljivi Heath.«

Markham je nekaj zagodrnjal in se zleknil v blazine.

»Tvoja velikodušnost me naravnost preseneča!« je vzklil.

IX.

Policija na delu.

Torek, 11. sept. popoldne.

Naše vozilo je kmalu moralo zmanjšati brzino, ker je bil severno od Madisona Square velik promet. Markham je zaskrbljeno pogledal na uro.

»Poldne je že minilo,« je dejal. »Najbolje je, če stopim v krožek na majhen prigrizek. Donnevam, da se tebi zdi preveč plebejsko, da bi jedel ob tej tako zgodnji uri.«

Vance je nekoliko pomislil, nato pa odvrnil: »Ker si me že pripravil ob zajtrk, ti dovolim, da me zdaj povabiš na prigrizek.«

Tako smo nekaj trenutkov pozneje vstopili vsi trije v skoraj prazno dvorano Stuyesanta. Sedli smo za mizo pri oknu, skozi katero smo videli vrhove dreves na Madison Square.

Nismo še dolgo sedeli za mizo, ko se nam je približal sluga in izročil Markhamu pismo brez naslova. Markham ga je čital z rastočim zanimanjem in ko je razbral podpis, je na njegovem obrazu bilo opaziti veliko presenečenje. Končno je dvignil glavo in pokimal služabniku, ki je spošljivo čakal na odgovor, nato pa je vstal od mize in odšel. Vrnil se je šele brez kakih dvajset minut.

OGGI - DANES

«Prima» - Premiera
AL CINE UNION
V KINU

LUX FILM

MARGHERITA CAROSIO
ARMANDO FALCONI
ROBERTO VILLA

CELSTIR D'AMORE
LJUBAVNI
NAPOJ

UN FILM DI PRODUZIONE
FILM JE IZVRŠILA
FONOROMA - LUX
DIRETTO DA A. PALERMI
DELLO JE VOORI

Kupujte svetovno znani roman

»POSTRUŽKA«

spisal Dario Nicodemi, prevedel M. Goričar,
ki je izšel v »Slovenčevi knjižnici!«

Malioglasi

V malih oglasih velja pri iskanju službe vsaka beseda L. 0,30, pri ženitovanjskih oglasih je beseda po L. 1, pri vseh ostalih malih oglasih pa je beseda po L. 0,60. Davek se računa posebej. — Male oglase je treba plačati takoj pri naročilu.

Službe

Dobe:

Postrežnico, čisto

za dvakrat na teden —
sprejemem. Naslov v upr.
»Slovenca« pod št. 1614.

Kupimo

Stare srebrne predmete

in kovance kupim. Naslov
pove uprava »Slov.« 1615.

Rumeno korenje

rumeno kolerabo in kr-
mlino peso kupuje Gospo-
darska zveza, Ljubljana.
Bleiwelsova cesta št. 29.

Predamo

Brezove metle kupite

pri Gospodarski zvezi v
Ljubljani, Bleiwelsova 29.

Sobe

Oddajo:

S 15. marcem oddam

sončno sobo v sredi me-
sta. Naslov v upr. »Slov.«
pod št. 1611.

Radio

Izrabite ugodno priliko

da zamenjate vaš radio-
aparat pri trdki »PHI-
LIPS-RADIO«, D. Zrim-
šek, Ljubljana, Ulica 3.
maja št. 6.

Kupimo radio-aparate

iz uradne hrambe. Inte-
resenti naj se zglede s
potrdilom mestnega po-
glavarstva pri trdki —
»PHILIPS — RADIO« D.
Zrimšek, Ljubljana, Ulica
3. maja 6, ki bo takoj
dvignila aparat iz hram-
be.

Posedstva

Parcele

že od 23.000 litr proda re-
aliteta pisarna Prista-
ve Franjo - Ljubljana,
Cesta Arielle Rea št. 2.

Poizvedbe

V nedeljo dopoldan

se je izgubil na poti od
Mestne klavnice—Ambro-
zev trg—Sv. Petra cesta
indeks na ime Gaspari
Marjan. Poštenega najdi-
telja se naproša, da ga
odda vratarju na univerzi
ali upravi »Slovenca«.

Ubožna dijakinja

je izgubila lepo vezan bel
prt od Resljeve ceste po
Sv. Petra nasipu. Wolfovi
ulici čez Kongresni trg,
mimo Gradišča do Gre-
gorčičeve ulice. — Prosim
najditelja naj prt odda v
upravi »Slovenca«.

KINO SLOGA

Enkrat tudi film za novoročence!

»Medeni mesec«

z Asela Noris, Aldo Fiorelli, Carlo Campanini
Predstave od 14.20 dalje!

KINO MATICA

Predstave ob delavnikih ob 14.30, 16.30, 18.30
ob nedeljah ob 10.30, 14.30, 16.30 in ob 18.30

»Krvava svatba«

Ljubavna žalostna igra med izseljenici-drvarji!
Film izredno močnega dejanja in globoke
vsebine. Ljubosumnost, strast, plemenitost!
Fosco Giachetti, L. Ferida, Beatrice Mancini

KINO UNION

Sijajen film po znani Donizettijevi operi

»Ljubavni napoj«

V glavnih vlogah: Margherita Carosio, Ar-
mando Falconi in Roberto Villa — Pojejo:
M. Carosio, Ferruccio Tagliavini, V. Bettoni.

PREDSTAVE:
ob delavnikih ob 16 in 18.30; ob nedeljah
in praznikih ob 10.30, 14.30, 16.30 in ob 18.30

KINO KODELJEVO

Nikdar izpeta pesem o ljubezni v filmu po
nesmrtni Puccinijevi operi

»Madame Buterfley«

M. Cebotari, Fosco Giachetti, Lucie Englisch

Zabavne dogodivščine iz vojaškega življenja

»Trije mušketirji«

Predstave: delavnik 17.30; nedelja 14.20, 17.

HARCAJTE »SLOVENCA«!

Umrl nam je naš ljubljani soprog, dobri oče, stari oče,
brat, stric in tast, gospod

Tomaž Hlede

krojaški mojster

Pogreb draglega pokojnika bo v soboto, 13. marca 1943,
ob 3 popoldne z Zaš, iz kapelice sv. Jožefa k Sv. Križu.

Ljubljana, Gorizia, Slična, Novo mesto, 11. marca 1943.

Zaluzoči:

Angela, soproga; Tomo, sin; Anica, snaha; Jelka, vnukinja
in oslalo sorodstvo

Ljubezen Kristine Homanove

»Torej ste prepričani,« je vprašal Vance, »da je to delo, kakor ga vi imenujete, izvršil nek zločinec-strokovnjak?«

Saj se ji je vendar odpovedal, popolnoma odpovedal, sedaj pa tako bridko zavida prijatelju njegovo srečo, njegovo novo obdobje sreče. Malo je zbolel, in to »maloc« je motrila s tako ljubečimi očmi in pod plaščem tako ljubke, tako obvladane brezskrbnosti.

Bergenu se ni zdelo nič bolj prijetnega od bolniške sobe, kamor se ni pogledala skrb in kjer prevladuje podvojen, potrjen ljubezen.

Sedeli so skupaj. Soba je dišala po bukovem lesu, ki je izgoroval na ognjišču. Jesensko deževje je že uničilo žareče svetlo razkošje na vrhu, ozračje je bilo blede in tudi nebo je že davno izgubilo svojo modrino.

Med sonce in zemljo so se vrinili oblaki, svet tam zunaj je postal otožen. Vse barve na vrhu so že izgubile in obledelo, samo smilje je bilo še videti od gredicah. Tudi pticv ni bilo slišati, razen sramežljive, udomačene taščice.

Sedeli so skupaj; gospa Kristina z belo obleko pred seboj, v katero je tkala s svojimi nežnimi rokami lepe, velike vzorce; bolnik na svoji postelji, udobno nagnjen nazaj in Bergen na stolu pri njem. Ko je bral konec svojega romana, se je oziral Homan s svojimi nenavadno žarečimi

očmi po njem. Videti je bilo, kako živo doživlja zgodbo, ki jo je poslušal. Hladne, jasne oči, kako so danes žarele!

Tako je sedel Homan v svoji postelji. Kdor ga je motril, je opazil njegovo izredno oblikovane sence, inteligentno čelo in njegove srebrne lase. Ker je napol ležal, je bilo videti čelo še višje.

V mirni zbranosti, prežet z lepoto lastne stvaritve, je končal Bergen včeraj svoje delo. Ko je sedaj čital, ni bilo opaziti tresoce se roke ali vznemirjenega drgetanja, česar prej ni mogel prikriti, kadar je čital odlomke sredi med delom. Sedaj je čital mirno, skromno, skoraj enolično, kakor da ne gre za njegovo lastno stvaritev.

Homan, Kristinin mož, je hvaležno poslušal in Bergena je to veselilo.

Saj mu je toliko pomagal, ko se je zanimal za delo, s svojim duhom pravniške strogosti, natančnosti in logike. Sedaj mu je lahko povedal, da so bili pogovori z njim za roman dragoceni. Bolniku, ki je tam sedel ali ležal, je priznanje prišlo. Govoril je s svojim zdravim prijateljem mehko in prirčno, kolikor je bil mogel.

Ko je Bergen končal z branjem, je Kristina molčala. Tiha zadovoljnost je žarela v njenih očeh. V tistih očeh, ki so se malo prej ozirale po bralcu in poslušalec.

Bergen je čutil, da mu je hvaležna. Čutil pa je tudi, da mu ni bila hvaležna samo zaradi umetnine, temveč zaradi dobrote, ki jo je izkazal bolniku. Temu je pregnal bolečine, hladil mu je čelo in prižigal novo, svetlejšo luč v njegovih očeh.

Zvečer pa, ko se je razbuhnila po sobi električna razsvetljava, in skoraj osmešila skromno,

ponižno večerno zarjo, se je vročina pojavila iznova.

Ko je Bergen odhajal, je pristopila Kristina še enkrat k njemu in si prizadevala, da bi se brezskrbno smehljala. Tako je dejala, da bi bilo le prav, če bi se zglasil pri zdravniku v mestu.

»Takoj bomo zapregli, dragi gospod Bergen! Zglasite se pri zdravniku in ga prosite, naj nas obišče še nocoj. Da ni nič hudega, mu recite, le za vsak slučaj. Če pa ne more nocoj, naj pride jutri zjutraj. Saj je rekel, da ni kaj hujšega, kaj važnejšega. Vi pa nam boste radi ustregli, kaj ne, dragi prijatelj?«

Kadar koli je govoril v naslednjih dneh s Kristino, mu je ponavljala z zvenečim glasom: »Bolezen ni pomembna, ni huda.«

Prijatelj Bergen pa je vedel, da je bilo dru-

gače. Skrb je obiskala ljubko domatičo na Poljanah. Kristina se je še vedno zvonko smehljala in njen smeh je bil vedno bolj poln čara in ljubkosti; igrala se je, igrala sama s seboj — skrivnostno.

Noben noč ni šla spat. In vendar se je zdelo v hiši, kakor da ni boleznij v njej. V knjižnici, kjer je ležal bolnik, je stala na mizi bronasta posoda, do vrha napolnjena s plemenitimi hruškami. Tam ni bilo duha po zdravilih, niti ene medicinske steklenice ni bilo videti. V kristalni steklenici je blestelo težko, rdečo vino. Posoda s smiljivimi vejicami, katere je prva slana pregleda z vrta, je stala na svojem običajnem mestu.

Vse je bilo v sobi kakor navadno, pa že nekaj, za kar je veljala zasluga Kristini: ljubezen pristna in zdržana, pa zato tem globlja in nežna »Muzajoča se mrljica,« je dejal zdravnik.

Prav za prav pa ni bilo videti, da bi bil svet-

POVEST PILOTA STEFANA

105.

Visoki gospodje so odločili, da pojde Lia študirat. Narodni muzej ji bo podelil zadostno vzdrževalnino. Nastanjena pa bo v velikem dekliškem internatu sredi mesta. Moj oče ji je obljubil, da jo bova dostikrat obiskala.

106.

Po svetu pa je radio razglašalo mojo dogodivščino. V vseh jezikih so poslušalci zvedeli, kako se mi je godilo. Oče se je prav resno bal zame, da se ne bi prevzel. Saj res niso bile mačkine solze, če te ves svet pozna...

nik Homan bolan. Tudi Bergen ni mogel tega opaziti. Ni opazil znakov boleznij. Videz, da gre za res, je prešel vanj šele s Kristine. Kako jo je skrbelo in kako jo je razjedalo! Navidezno je bila mirna, in je nežno skrbelo za moža, njeno srce pa je preganjal tako blazen strah, da se je hotelo razpočiti. Bergenovim očem, ki so prežale na ljubo postavo in si utirale pot v njeno notranjost, ni moglo ostati prikrilo.

Hvaležna mu je bila, kadar je prišel na obisk. Prihajal je vsak dan. Prevzel je vlogo človeka, ki bo skrbel za razvedrilo svojega bolnega prijatelja; za razvedrilo — pri tej tako žalostni bolezenski igri.

Iz mesta je prinašal kar mu je prišlo na misel, zlasti pa vsakdanje novice. Prihajal je kot zdravnikov sel in prinašal vedno svežega ozračja iz sveta tam zunaj. In kaj je sprejemal? Vsak dan isto, vsak dan pest praznih oreh, s katerimi je skušala Kristina prikriti svoj neizmeren strah.

»Ni mu hujše. Sploh ni nevarno. Zdravnik je zadovoljen. Pravi, da bo kmalu vstal. Sedaj uživa prijetno skupnost v bolniški sobi. Čez nekaj dni bo vstal in potem bo minulo.«

Pri tem pa je postajala gospa iz dneva v dan vedno bolj bela.

O Homanovi boleznij je čez čas izjavil zdravnik, da gre za lahko obolenje pljuč.

Njegovo razpoloženje je bilo izvrstno.

Njegovo čelo se je svetlilo, to pa samo zaradi duhovitosti in ironije: okrog ustov z lepimi zobmi je dobil izraz ljubeznivosti, prijaznosti in hvaležnosti.

Vse ostre poteze so izgubile.